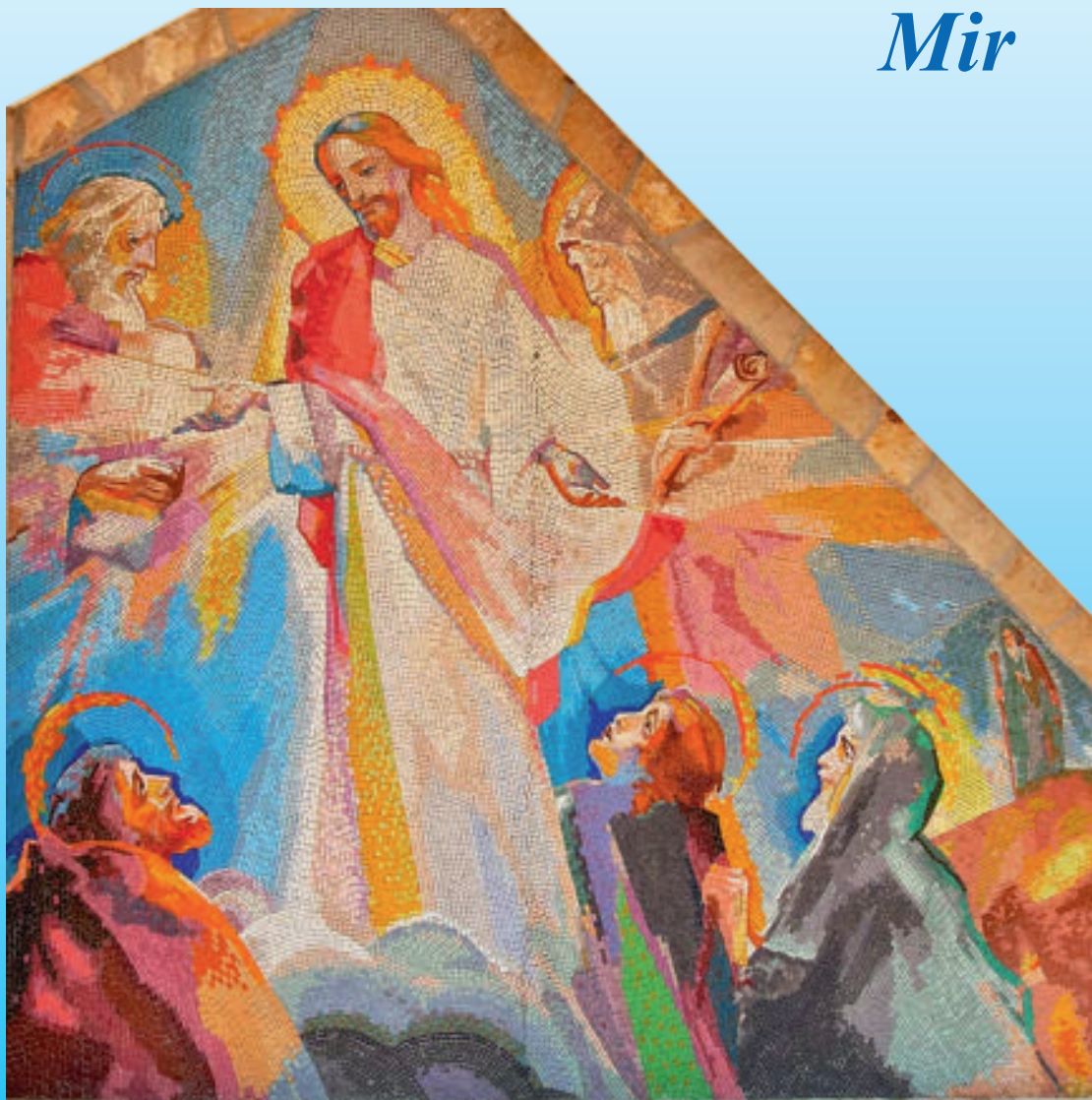

LETNIK XXII, SEPTEMBER-OKTOBER 2014

9-10

Mir

Odmev Medžugorja

25.februar 2004. "Dragi otroci! Tudi danes, kot vedno doslej, vas kličem, da odprete svoja srca mojim sporočilom. Otročiči, bodite tisti, ki približujete duše Bogu, in ne tisti, ki jih oddaljujete od Njega. Jaz sem z vami in vas vse ljubim s posebno ljubeznijo. To je čas pokore in spreobrnjenja. Iz dna svojega srca vas vabim: bodite moji z vsem srcem in potem boste videli, da je vaš Bog velik, ker vam bo dal obilo blagoslova in miru. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

IZ VSEBINE REVIJE

Sporočila Kraljice miru
Razmišljanje ob sporočilu 25. v mesecu
Razmišljanje ob sporočilu 2. v mesecu
Sporočilo Kraljice miru po vidcu Ivanu
Pomen ljudstva in mesta
Vidci govorijo – Vicka Ivankovic-Mijatovic
Intervju: Medžugorje - velik Božji dar
Priporočamo molitev - Rožni venec ...
Kotiček mladih
 - Na 25. Mladifestu ...
 - Nikoli več ne bom sama
 - Peš iz Slovenije v Medžugorje
Marijini obroki – Mary's Meals
Žalostna Mati Božja ...
Romanja
Informacije o reviji

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

V tokratni številki želimo posebej poudariti prispevke s 25. Mladifesta. Tisti, ki nismo mogli biti tam, se lahko prepustimo veselju, ki so ga doživljali udeleženci in nam ga s skromnimi besedami, kakor sami pravijo, skušajo približati v svojih prispevkih.

Sicer pa smo že v oktobru, mesecu rožnega venca. Mariji je ta molitev zelo ljuba! Površno bi jo ocenili slabo, kot enolično, dolgočasno ponavljanje! Če pa se v dvajset skrivnosti, ki se jih spominjamo v štirih delih rožnega venca, poglobimo, lahko skupaj z Marijo »prehodimo« vse Jezusovo in tudi njeno življenje. V molitvi se premaknemo v njuno bližino, ju poslušamo in smo (u)slišani.

Ko molimo, bodimo širokosrčni. Naj v molitvi vse postane naše: vsi mladi, vsi duhovniki, vse družine, vse domovine, vsi trpeči, vsi državni voditelji ... – vsi so naši! Naši zato, ker nam je za vsakogar mar (papež je v Redipuglii svaril pred besedami: Kaj mi mar?! in ker je tudi v Božjih očeh osebna usoda kogarkoli močno povezana z usodo skupnosti – človeštva.

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo
2. avgusta 2014*

“Dragi otroci! Razlog, da sem z vami, je moje poslanstvo, da vam pomagam, da zмага Dobro, čeprav se vam to sedaj zdi nemogoče. Vem, da mnogo stvari ne razumete, kakor tudi jaz nisem vsega razumela, vsega tistega, kar mi je moj Sin razlagal, dokler je rastel ob meni, toda verjela sem mu in mu sledila. To prosim tudi vas, da mi verjamete in da mi sledite. Toda, otroci moji, slediti meni pomeni ljubiti mojega Sina nad vse, ljubiti ga v vsakem človeku brez razlike. Da bi to zmogli, vas znova kličem k odrekanju, molitvi in postu. Kličem vas, da bi bila evharistija življenje vaše duše. Kličem vas, da bi bili moji apostoli luči, ki bodo z lučjo širili ljubezen in usmiljenje. Otroci moji, vaše življenje je samo en migljaj v primerjavi z večnim življenjem. Ko pa boste prišli pred mojega Sina, bo On videl v vaših srcih, koliko ljubezni ste imeli. Da bi na pravi način širili ljubezen, prosim svojega Sina, da vam po ljubezni podeli skupnost z Njim, edinost med vami, edinost med vami in vašimi pastirji. Moj Sin se vam vedno znova daruje preko njih in obnavlja vašo dušo. Tega ne pozabite. Hvala vam!”

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović
Lunetti*

25. avgusta 2014

“Dragi otroci! Molite po mojih namenih, ker satan želi uničiti načrt, ki ga imam tukaj, in vam ukrasti mir. Zato, otročiči, molite, molite, molite, da bi Bog mogel delovati po vsakem od vas. Naj bodo vaša srca odprta Božji volji. Jaz vas ljubim in blagoslovlam s svojim materinskim blagoslovom. Hvala vam, ker ste odzvali mojemu klicu.”

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mirjani Dragičević Soldo
2. septembra 2014*

"Dragi otroci, jaz, vaša mati, znova prihajam med vas iz ljubezni, ki nima konca, od neskončne ljubezni neskončnega nebeškega Očeta. Ko gledam v vaša srca, vidim, da me mnogi od vas sprejemate kot mater in z iskrenim in čistim srcem želite biti moji apostoli. Toda jaz sem mati tudi vas, ki me ne sprejemate in v trdoti svojega srca ne želite spoznati ljubezni mojega Sina. In ne veste, koliko moje srce trpi in koliko prosim svojega Sina za vas. Prosim ga, da ozdravi vaše duše, ker On to more; prosim ga, da vas obsije s čudežem Svetega Duha, da bi ga nehali vedno znova izdajati, kleti in ranjevati. Z vsem srcem molim, da bi došli, da je samo moj Sin odrešitev in luč sveta. Vi pa, otroci moji, apostoli moji dragi, nosite vedno mojega Sina v srcu in v mislih. Tako nosite ljubezen. Vsi tisti, ki ga ne poznajo, ga bodo prepoznali po vaši ljubezni. Jaz sem vedno ob vas. Na poseben način sem ob vaših pastirjih, ker jih je moj Sin poklical, da vas vodijo na poti k večnosti. Hvala vam, apostoli moji, za žrtve in za ljubezen."

*Sporočilo Kraljice miru po vidkinji Mariji Pavlović
Lunetti*

25. septembra 2014

"Dragi otroci! Tudi danes vas kličem, da bi tudi vi bili kot zvezde, ki s svojim sijajem dajejo svetlobo in lepoto drugim, da se radujejo. Otročiči, bodite tudi vi sijaj, lepota, radost in mir, posebej pa molitev za vse tiste, ki so daleč od moje ljubezni in od ljubezni mojega sina Jezusa. Otročiči, pričujte za svojo vero in molitev v radosti, v radosti vere, ki je v vaših srcih, in molite za mir, ki je dragocen Božji dar. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

MARIJIN NAČRT NASPROTI SATANOVEMU

RAZMIŠLJANJE OB MARIJINEM SPOROČILU PO VIDKINJI MARIJI PAVLOVIĆ LUNETTI 25. avgusta 2014

Marijina prikazovanja v Medžugorju in drugod so del Božjega delovanja v zgodovini Cerkve in človeštva. Po njih Bog uresničuje svoj načrt odrešenja, ki ga je začel s svojim prihodom na svet. Pri tem sodeluje vedno tudi njegova Mati, ki ga je spremljala od prvega trenutka njegovega zemeljskega življenja. Nasproti Bogu pa stoji satan, ki hoče ta načrt odrešenja uničiti.

Tokratno Marijino sporočilo se začne s pretresljivim stavkom: »*Molite po mojih namenih, ker satan želi uničiti*

načrt, ki ga imam tukaj, in vam ukrasti mir.« Marijine besede se začnejo z vabilom za molitev po njenih namenih. Tako Marija vabi v več sporočilih, da bi mi svoje prošnje, želje in potrebe združili z njenimi. Verniki v svojih prošnjah in potrebah vedno molimo z ozkim pogledom na svet in Cerkev. Nikoli ne moremo zaobjeti vseh potreb, da bi jih izročali Bogu. Saj jih sami tudi ne vemo in ne moremo vedeti, kateri so tisti nameni, za katere bi bilo najbolj potrebno moliti. Zato je prav, da v duhu ponižnosti to po Mariji

izročimo Bogu. Njen pogled namreč zaobjema ves svet in vse njegove potrebe in stiske, saj se k njej obračajo milijoni ljudi. Marija tako v svojem srcu nosi vse to in želi, da skupaj z njo molimo za vse te namene. Če molimo po Marijinih namenih, vse prepuščamo in izročamo Mariji.

Središče sporočila pa je Marijina ugotovitev: *»satan želi uničiti načrt, ki ga imam tukaj ...«* Vsi vemo, kakšen je Marijin načrt v Medžugorju, saj nam ga prav Ona vedno znova razkriva v svojih sporočilih. To je načrt spreobrnjenja in vrnitve k Bogu. To ni samo njen načrt, ampak je Božji načrt; razkril nam ga je Jezus med svojim javnim delovanjem, do nas pa je prišel, ker so ga zapisali evangelisti. Marijin načrt se, kakor vidimo, vsak dan znova uresničuje. Vsak človek, ki se v Medžugorju spove, moli, prejme sv. evharistijo in se spreobrne, uresničuje ta Marijin načrt. Ljudi, ki so v dobrih treh desetletjih na tem milostnem kraju to storili, je bilo več milijonov. To pa je v nasprotju z načrtom satana in njegovega kraljestva. Tudi ta načrt nam je znan že od prvih strani Svetega pisma. Uresničiti hoče samo eno: ljudi odvrniti od Boga, jih napeljati v greh in jih večno pogubiti.

Zato lahko razumemo, da je za satana najhujši tisti kraj na svetu, ki ga mi imenujemo milostni kraj molitve in spreobrnjenja. To je tudi Medžugorje,

ki je nedvomno eden izmed tistih krajev na svetu, kjer se največ spoveduje in moli. Zato se ne čudimo, da satan želi uničiti Marijin načrt, ki ga ima ona na tem kraju. Satanovo delovanje je vedno zelo prefinjeno in podtalno, saj je sin teme. Da, tudi satan deluje v srcih ljudi in po njih. Kdor vsaj malo pozna zgodovino Medžugorja, lahko sam vidi in presodi, kje in na kakšen način je tu bilo in je še prisotno satanovo delovanje. Kdo in na kakšen način je želel uničiti Medžugorje ter ustaviti romarje? Toda ne prenačimo se, ne sodimo, sodba je vedno samo Božja in bo prišla ob svojem času.

Marijinemu trikratnemu vabilu k molitvi sledi pojasnilo: molite, *»da bi Bog mogel delovati po vsakem od vas.«* To pa je za nas zelo pomembno vabilo. Molitev, še posebej vztrajna molitev, nas bo usposobila za to, da bo po nas deloval Bog in ne satan. Lahko se namreč zgodi, da bomo »odstopili prostor« satanu, če v nas ne bo Božjega delovanja. Kako pa naj prepoznamo, da deluje v nas Bog in ne satan? To nakaže Marija v začetku sporočila, ko pravi, da nam hoče satan ukrasti mir. Kjer je mir, tam sta Bog in Marija, kjer je nemir, je pa satan. Če se bomo odzvali Marijinemu vabilu in sodelovali z njenim načrtom, bo v nas mir, ki nam ga ne satan, ne nihče drug ne bo mogel ukrasti.

p. Benedikt

RAZMIŠLJANJE OB SPOROČILIH KRALJICE MIRU PO VIDKINJI MIRJANI DRAGIČEVIĆ SOLDO

Medžugorje, 2. avgust 2014

**Marija nam pomaga, da bo
zmagalo Dobro**

Če pogledamo današnji svet, v katerem trpijo mnogi nedolžni ljudje, le težko slutimo zmago Dobrega. Naš dvom razume tudi naša nebeška Mati, saj vidi, da se nam zdi zmaga Dobrega v tem trenutku nemogoča. A ona nam prinaša trdno upanje, prihaja kot poslanka Najvišjega, da nam pomaga. Zato bodimo pogumni in dejavni. Na vsakem koraku so

priložnosti za to. Marija je tudi sama težko razumela, kar ji je govoril njen Sin, ko je rastel ob njej. Ganljivo je, kako nam je podobna, a hkrati je tako neskončno drugačna!

**Ljubite mojega Sina v vsakem
človeku**

Marija govori o odnosih med ljudmi. Človek potrebuje drugega človeka, da ob njem raste, odkriva sebe, pomaga v težavah. Včasih je dovolj le spodbuden pogled, pa je svet čisto drugačen. Bodimo Marijini apostoli

in prinašajmo ljudem upanje. Marija že leta ponavlja, kako postanemo prinašalci upanja: z molitvijo, evharistijo in s postom. Pričnimo dan z molitvijo. Tako bomo stopili v bližino Najvišjega in njegove Matere ter okrepljeni z nebeškim veseljem prinašali luč povsod, kjer bomo preko dneva.

Naše življenje je le migljaj v primerjavi z večnostjo

V to življenje nas je poklical Bog. Za nas je pripravil popoln načrt. Imamo poslanstvo, ki ga moramo odkriti in izpolniti. Naše življenje je zelo pomembno, največ, kar smo prejeli. Marija pa pravi, da je to le migljaj v primerjavi z večnostjo. Če pomislimo, da je od sedanjega življenja odvisna naša večnost, pa vse skupaj dobi še eno novo dimenzijo. Merilo za srečno večnost je ljubezen, ki je v naših srcih. Dokler smo tu, ni še nič izgubljeno. Takoj danes se odločimo, da bomo ljubili Boga in bližnjega, ter prosimo za milost, da bi to zmogli. Nebeška Mati prosi za nas in nam svetuje, naj se obrnemo na svoje pastirje in v edinosti z njimi rastemo v ljubezni. Po njihovih rokah se Jezus vedno znova daruje in v sveti evharistiji krepí našo dušo, da bi mogli nekoč s Pavlom vzklikati: »...ne živim več jaz, temveč Kristus živi v meni« (Gal 2,20).

Medžugorje, 2. september 2014

Marija je Mati vseh

Kot mati sem otrokom vedno toliko zaupala, da sem dovolila, da so si sami jemali denar iz moje denarnice, in nikoli nisem preverjala, ali so vzeli toliko, kot smo se dogovorili. Nekoč pa sem pomislila na teoretično možnost prevare ... Ob tem sem začutila zelo veliko žalost, pa ne zaradi tega, ker bi bila jaz ogoljufana, temveč zaradi tega, ker bi bila omadeževana otrokova duša. Tako lahko vsaj malo razumem Marijo, ki z neskončno ljubeznijo ljubi vse svoje otroke, tudi tiste, ki je ne sprejemajo. Kako hudo ji je, ker se odvrčajo od nje in od njenega sina in s tem tvegajo izgubo srečne večnosti. Kako vesela pa je, da jo nekateri otroci le sprejemamo za svojo Mater in da ji je po nas odprta pot tudi do drugih. Veliko je naše poslanstvo, živimo ga, iščimo milostne trenutke, ko lahko komu pomagamo, da se mu bodo "odprle oči in Ga bo spoznal" (Lk 24,31).

Ne žalimo Boga!

Marija, soodrešenica človeštva, je trpela, ko je njen Sin trpel za nas, danes pa trpi, ker njenemu Sinu še vedno izkazujemo premalo ljubezni. Trpi zaradi nas, ki Ga žalimo, in

zaradi Sina, ki je še naprej žaljen! Kako huda žalitev je preklinjanje Boga, je bilo razodeto tudi naši (še nepriznani) mistikinji Magdaleni Gornik. Marija ji je povedala, da je Gospodova roka težka zaradi preklinjanja Boga in nespoštovanja nedelje.

Boga spoznamo po ljubezni Njegovih apostolov

Ni treba velikih besed, potrebna so dejanja. Tisti, ki ljubijo Boga, imajo ljubezni v obilju, tako da odseva tudi navzven in zaradi nje lahko spoznajo Boga tudi tisti, ki ga še niso srečali. Že majhne žrtve, z ljubeznijo namenjene Bogu ali nebeški Materi, štejejo. Marija se nam zanje zahvaljuje. Odločitev za post in za drobne žrtve se rodi v naših srcih, sprejeti pa jo mora tudi razum. Čudovit je občutek, če se človek premaga in naredi dobro delo – morda celo nekomu, ki mu je kdaj naredil krivico. Potem more reči: pomagal sem Mariji na poti do zmage njenega Srca.

Na poseben način sem ob vaših pastirjih

Ob misli na naše pastirje sem zelo hvaležna Mariji, da jih tako ljubi in da je ob njih. Ko po dolgem in napornem dnevu končajo delo, so

večinoma sami. Takrat je z njimi ona, da jih tolaži, krepi, zanje prosi Svetega Duha, da bi zmogli svoje odgovorno delo ter zdržali pritiske verne in neverne javnosti. Marija je z njimi, da ji lahko potožijo, se z njo pogovorijo kot z materjo ali prijateljico. Daje jim moč. Nedavno mi je eden od njih rekel, da ga skrbi zadnja ura, ker kot pastir nosi še veliko več odgovornosti kot navaden smrtnik. Sv. Janezu Pavlu II. je Marija nadomestila njegovo zemeljsko mamo (ker je ta zelo kmalu umrla). Njegovo papeško geslo »Totus tuus« (ves tvoj) zgovorno pove, kaj mu je Marija pomenila.

Podpirajmo svoje pastirje z delom, z besedami, ki jih izrekamo o njih, z molitvijo in s postom.

Marta Ciraj

17. september 2014, papež Francišek blagoslavlja medžugorski Marijin kip.
(foto: Domus Mariae Ischia)

Sporočilo Kraljice miru po videcu Ivanu Dragičeviću, 17. avgusta 2014 v Vicenzi (Italija):

“Dragi otroci, tudi danes vas na poseben način kličem, da bi molili za mir. Odprite se Svetemu Duhu, dragi otroci, naj vas On vodi. V tem času še posebej molite za mojega ljubljenega svetega očeta, molite za njegovo poslanstvo, poslanstvo miru. Mati moli z vami, pri svojem Sinu posreduje za vse vas. Hvala vam, dragi otroci, ker ste se tudi danes odzvali mojemu klicu.”

POMEN LJUDSTVA IN MESTA

Papež Frančišek je kot nadškof v argentinskem glavnem mestu izpostavil pomen ljudstva in mesta v življenju posameznikov in družbe. V spreminjanju časov prihajajo v ospredje: oseba, mesto, ljudstvo, Cerkev.

Kaj je ljudstvo?

Ljudstvo – to so z različnimi dejstvi in vplivi med seboj povezani ljudje, ki skupaj oblikujejo sedanost in prihodnost, torej je to vedno neka konkretna stvarnost. V tej stvarnosti obstajajo različne usmeritve: eni so bolj svobodnjaški, drugi se držijo ustaljenih navad in tradicij, tretji se

za skupnost manj zanimajo. Kljub temu na neki način skupaj gradijo zavest o svoji zgodovinski nalogi na določenem prostoru in v določenem času. Ni dovolj, da nekje skupaj živijo, potrebno je, da začutijo globoko pripadnost drug drugemu, da skupaj delajo, načrtujejo, se veselijo, trpijo in tudi molijo. Pomembne so tudi skupne zgodovinske korenine, simboli, pripovedi, zaznavanje časa in pričakovanja. Ljudstvo je družba, ki hodi in živi v medsebojni solidarnosti, goji srečanja, se med seboj podpira in tudi brusi.

Vse to dogajanje je pomembno za razvijanje človeškosti in dostojanstva vsakega posameznika in vseh skupaj.

Zato ena skupina ljudi ne sme izkoriščati in ogrožati drugih. Tisti, ki so izobraženi ali v določenih socialnih krogih, se ne smejo polastiti skupnega dobrega, ampak morajo narediti vse, da bi tudi drugi, zlasti ubogi, dobili sredstva za dostojno življenje. Prav tako ni dopustno izključevanje na temelju kulturnih, ideoloških in nacionalnih razlik. Pomemben je skupni napor, da bi bili vsi vključeni in ovrednoteni, čeprav ima vsak svoje poslanstvo in darove.

Ljudstvo, mesto, Cerkev

Argentinski papež gleda na ljudstvo zlasti skozi mesto in njegovo vlogo pri razvoju človeškosti. Mesto je okolje, v katerem se človek nahaja po Božji previdnosti, tam živi urejeno in ustvarja najboljše možnosti za svoj vsestranski razvoj. Pomembni so pripadnost, urejenost, skupni cilji, zgodovinska izkušnja. V mestu se rojeva ljudstvo, ki skrbi za vsestranski razvoj človeškosti v ljudeh in si med sabo pomaga.

Poleg mest in ljudstev, ki jih ustvarjamo ljudje na Zemlji, pa moramo pomisliti tudi na Božje mesto in Božje ljudstvo. Ti mesti in ljudstvi se ne smeta izključevati, ampak bogatiti in oplajati! Kar prihaja od Boga, mora podpirati rast človeškosti in ljubezni. Zato ne smemo kristjani gledati na družbo, ljudstvo in mesto od zunaj, ampak

delovati znotraj teh resničnosti in jih prežeti z duhom evangelija. Vera nas odpira za mnoga srečanja, včasih tudi nasprotovanja, da vanje vnašamo človeškost in ljubezen. Cerkev deluje v mestu in ljudstvu kot katalizator, povezuje in odpira ljudi, da morejo razvijati svoje duhovne, moralne in kulturne energije v smeri človeškosti. Zato evangelizacija ni v tem, da najprej pritegnemo ljudi v cerkveno skupnost, ampak v tem, da vidimo, kako Bog že deluje v življenju ljudi. To so že sadovi Besede in ne le semena, kot običajno pravimo.

Življenje v ljudstvu

V ljudstvu moramo najti poti, ki omogočajo razvoj in povezave na različnih ravneh življenja: političnem, socialnem, gospodarskem, kulturnem, duhovnem, tudi v športu. Papež Frančišek govori o treh ravneh, o katerih je treba razmišljati, ko se vzpostavlja življenje mesta in ljudstva.

Raven celovitosti in omejenosti. Vsi se moramo truditi za razvoj in bogatitev skupnega dobrega, da bo na razpolago vsem in ne samo nekaterim privilegiranim. Brez ustvarjanja in delitve skupnih dobrin ne morejo biti ljudje zares svobodni. To velja tudi za druga področja, na katerih skupaj ustvarjamo in smo skupaj odgovorni. Raven stvarnosti in ideje. Ideje in utopije imajo izredno močan vpliv na

ljudske množice, vendar je stvarnost tista, ki ima resnično vrednost. Zato je treba razmišljati in se pogovarjati v povezavi s stvarnostjo. Ljudstvo in mesto se oblikujeta ob stvarnih odnosih stvarnega življenja. Na različnih področjih mora tako stopiti v ospredje pričevanje življenja.

Tretja je raven globalnega in lokalnega. Vsako ljudstvo in mesto doživlja to napetost. Globalno odpravlja razlike, poudarja, kar je skupno, spodbuja komunikacijo in izmenjavo. Lokalno pa je usmerjeno v posebnosti in bogastvo, ki je v tradiciji, kulturi, duhovnosti. Pripadnost ljudstvu se oblikuje s povezovanjem globalnega in lokalnega.

Na vseh treh ravneh moramo imeti pred seboj osebo in njeno dostojanstvo. Ta vidik je še posebej

izpostavljen v Cerkvi, ki je katoliška, vesoljna, obenem pa živi v manjših skupnostih po vseh krajih planeta.

V apostolski spodbudi Veselje evangelija je papež zapisal, da smo ljudstvo mnogih obrazov. To ljudstvo dobiva svojo podobo v različnih narodih, kulturah in izročilih, vendar je ob spoznanih razlikah potrebno graditi mostove, ne pa poglabljati prepade. Potrebna je solidarnost, podobno kot jo odkrivamo v telesu: če trpi en ud, trpijo tudi vse drugi, če se en ud veseli, se veselijo tudi vsi ostali. Tako sta tudi mesto in ljudstvo stvarnosti, sredi katerih čutimo in delimo med seboj veselje in žalost. Najboljši kazalnik tega, kakšna je naša medsebojna pomoč in solidarnost, pa so ubogi.

Primož Krečič

VIDCI GOVORIJO

Vicka Ivanković-Mijatović 4/4 MLADI SO DANES V ZELO TEŽKI SITUACIJI

Gospa nam priporoča, da sveto mašo postavimo na prvo mesto, pravi, da je to najpomembnejši in najsvetejši čas; takrat prihaja živi Jezus in mi ga sprejemamo v svoja srca. Zato Gospa želi, da se na ta čas posebej pripravimo, da bi Jezusa lahko dostojno in z ljubeznijo sprejeli.

Gospa priporoča mesečno sveto spoved, če človek čuti potrebo, pa lahko tudi pogostejšo. Pravi: **»K spovedi ne hodite samo zato, da bi se osvobodili grehov, potem pa nadaljevali z enakim življenjem!«**, ampak se moramo spremeniti in postati nove osebe; duhovnika moramo prositi za nasvet, da nam on pokaže, kako naj storimo naslednji korak naprej.

Na poseben način je Gospa zaskrbljena za mlade v svetu. Pravi, da se nahajajo v zelo zelo težki

situaciji, mi pa jim lahko pomagamo le s svojo ljubeznijo in molitvijo srca. Pravi: **»Dragi mladi, to, kar vam ponuja današnji svet, je minljivo.«** Satan izkoristi vsak prosti trenutek sebi v prid, v današnjih časih pa se najbolj trudi pri mladih, ker želi zrušiti naše družine.

Gospa pravi: **»Dragi otroci, to je čas velike milosti.«** Želi, da obnovimo njena sporočila, da jih začnemo živeti s srcem. To vam obljubim: nocoj, ko pride Gospa, v času prikazovanja, bom vse vas in vaše družine priporočila njej in molila za vse. Naj vas Kraljica miru vse blagoslovi s svojim mirom in ljubeznijo. Bodimo združeni v molitvi. Jaz bom molila za vas, vi pa se včasih spomnite tudi na nas!

(Glasnik mira, št. 12/2013.
Prevod: P. Černivec)

INTERVJU

MEDŽUGORJE – VELIK BOŽJI DAR

Tokratni intervju je nadaljevanje tistega iz prejšnje številke, ko smo predstavili našega gosta na prvem slovenskem Marijinem dnevu, p. Petra Ljubičiča. Zadnjič nam je pripovedoval o svojem življenju, tokrat pa bomo več izvedeli o tem, kako on doživlja Medžugorje.

Kje ste se nahajali, ko so se v Medžugorju začela prikazovanja, in kakšna je bila Vaša reakcija na to?

Takrat sem bil v Tihaljini, ki je od Medžugorja oddaljena samo 33 km. Prve dni nisem bil prisoten, ker sem

pripravljajal srednješolce na birmo. Sem pa takoj, ko sem slišal, da se Gospa prikazuje vidcem, verjel, da je to resnica. Bil sem trdno prepričan, da se naši hercegovski otroci ne bi igrali s takimi rečmi. V začetku julija pa sva se še z enim duhovnikom srečala z Vicko in Ivanko. Vprašala sva: „Ali sta videli Gospo?“ Brez pomisleka sta odgovorili: „Da, videli sva jo!“ Moj sobrat je vprašal Ivanko: „Ali je Gospa tako lepa kot ti, Ivanka?“ Nasmehnila se: „Če bi videli Gospo, bi se želeli takoj preseliti v večnost in jo nenehno gledati. To je takšna lepota, da se je

ne da opisati!“ Kot sem veroval takrat, verjamem tudi danes, nikoli nisem podvomil. Zanimivo je, da sem ravno takrat bral o Marijinih prikazovanjih v Lurdu in Fatimi in – ne vem, ali je bilo to naključje ali ne, sam menim, da ne, ker za verujoče ni naključij – zgodilo se Medžugorje. Vprašal sem se: če se Gospa prikazuje drugje, zakaj ne bi te milosti izkazala tudi nam? Od takrat sem ves svoj prosti čas preživel v Medžugorju, kjer sem spovedoval in pomagal, kolikor je bilo v moji moči.

Kaj Vam pomeni Medžugorje?

Medžugorje je zame milostni in „čudežni“ kraj. To so binkošti današnjega časa, ki trajajo že triintrideset let. To je kraj, kjer se dogajajo čudežna in ganljiva spreobrnjenja, kraj, kamor ljudje prihajajo utrujeni, bolni, ogoljufani in razočarani, od koder pa odhajajo ozdravljeni, spremenjeni, polni Svetega Duha in moči Marijinih besed, pripravljeni za pričevanje. Prihajajo prestrašeni, malodušni, odhajajo pogumni in pravi pričevalci vere.

Gospa ponavlja tisto, s čimer je Jezus začel svoje oznanjevanje: „Spreobrne se in veruj evangeliju.“ Vera in spreobrnjenje sta povezana: če začnemo verovati, nas lahko Bog spreobrne, da stopimo na pot odrešenja, na katero nas kliče od našega krsta do konca zemeljskega življenja. To je srčika Medžugorja: neverjetna milost, velik Božji dar, ki

pomaga naši veri, da raste.

Pogovarjate se z veliko romarji. O čem jim najraje govorite, ko ne odgovarjate na njihova neposredna vprašanja?

Hvaležen sem Bogu, da sem srečal toliko romarjev. V svojih nagovorih želim posebej poudariti tisto, kar Gospa nenehno ponavlja: da je naša dobra Mati in da nas Bog neizmerno ljubi. On ima za vsakega od nas svoj načrt. Naša sveta dolžnost je spoznati Ga! Gospa se nam prikazuje že več kot 12.000 dni, ker nam želi pomagati, ko nas kliče na pot spreobrnjenja, sprave, molitve in pokore, miru in ljubezni. Dajmo Bogu prvo mesto v svojem življenju! Jedro vseh sporočil je Jezusov evangelij. Jezus je naš Odrešenik. Trdno verujmo vanj in v ljubezni mu darujmo svoje življenje! Tako bomo vsak trenutek življenja spreminjali v trenutek odrešenja zase ter za svoje brate in sestre. Romarjem vedno znova povem, kaj je Božji načrt za človeka: spoznati Boga, Ga z vsem svojim bitjem vzljubiti, se Mu popolnoma izročiti in Mu služiti v veselju, da bi tudi sami postali popolni, blaženi, sveti. Če si za to prizadevamo, Bog izpolnjuje človeško srce s popolno radostjo, z resničnim mirom in duhovnim zadovoljstvom ... tedaj se človek čuti odrešenega.

Zavedamo se, da je danes zelo težko biti človek in pričevalec vere. Ta nemirni svet vpliva na nas. Vsakdanje napetosti in neštete oblike trpljenja

puščajo sled na naši duši. Odvzemajo nam radost in mir, zadovoljstvo in ljubezen. Na svoje oči lahko vidimo, kako je človek iz dneva v dan bolj zaskrbljen in nezadovoljen, tesnoben in žalosten ... Stalno se peha za srečo, a je nikjer ne najde, počasi izgublja lastno identiteto, se pritožuje čez druge! Za mir, srečo, radost in zdravje vse žrtvujemo – plačujemo s franki, kunami, markami, evri ..., pa tega še vedno ne najdemo; če pa pridemo temu „zakladu“ na sled, je pomešan z grenkim pelinom. Zakaj? Ker ga iščemo na napačnih mestih! Jezus pa kliče k sebi: „Pridite vsi, ki ste utrujeni in obteženi, in jaz vam bom dal počitek.“ To so najlepše in najbolj tolažilne besede, ki jih je

rekel Jezus. Namenjene so prav vsem. Pritožujemo se zaradi stresa, potrnosti, nervoz, vsi smo utrujeni in preobremenjeni. Življenjsko breme je včasih nevzdržno, naloge nerešljive, človek išče moč, olajšanje in oporo, da tega bremena ne bi nosil sam. Jezus pa kliče: „Pridite k meni vsi ...“ Jezus nikogar ne izvzema. Edino, kar mora vsak, ki se ne počuti dober ali ga muči kakršnakoli težava in nadloga, storiti, je, da gre pred Jezusa in mu vse to pove.

Zakaj toliko romarjev prihaja v Medžugorje? Kaj vsi ti ljudje iščejo tukaj? Ali menite, da preprost romar lahko tukaj najde vero?

Medžugorje je že zdavnaj postalo

velik romarski kraj – izvir milosti in čudežev, kot mnogi pravijo. V Medžugorju se občuti resnična Božja prisotnost in skrbna ljubezen Kraljice miru. Zaradi tega je postal milostni kraj goreče molitve, ganljivih spreobrnjenj in velikih čudežnih ozdravljenj, milostni magnet, ki privlači, in zato je tu toliko romarjev. Mnogi iskreno priznavajo, da si brez medžugorskih milosti ne bi mogli zamisliti svojega sedanjega molitvenega življenja, svoje popolne spremembe in žive vere. Zanimivo je, da so skoraj vsi, ki pridejo v Medžugorje, prepričani, da so v pravem času na pravem mestu, bilo jih je pa že na milijone. Doživeli so nekaj, kar je težko pozabiti. Veliko ljudi pričuje, kaj je za njih Medžugorje:

V Medžugorju sem našel mir, ki sem ga iskal vse življenje (Fabijan). V Gospinem mestu sem se naučila moliti s srcem (Kristina). Na Hribu prikazovanj sem med molitvijo začutila Božjo bližino in ljubezen (Ana). Odkar sem bil v Medžugorju, ne preklinjam, vsako nedeljo grem k sveti maši (Marko). Nikakor nisem mogel odpustiti. Odkar sem se spovedal v Medžugorju, sem dobil milost in zdaj z lahkoto odpuščam (Sebastijan). Nikjer se ne morem tako dobro spovedati kot v Medžugorju. Tu mi ni težko odpreti srca in brez strahu in sramu povedati vse (Marcel). V Medžugorju sem se naučil poslušati. Razumel sem, da nas takrat, ko molimo s srcem, Gospa vodi in pomaga razumeti pot svetosti

in živeti svoje življenje s križanim Jezusom (Eugenio). Medžugorje me je rešilo. Vrnilo me je v življenje. Zame je čudež ... Prihajam iz premožne družine. Šolal sem se v ZDA, moje življenje je postalo prazno, nisem vedel, za kaj naj živim, nisem imel cilja ... V Medžugorju sem ga našel. Hvaležen sem Gospe, prišel sem do Boga in zdaj sem srečen ... (Andreas Lyckorski, Češka). Medžugorje je kraj milosti, sadovi – ali pa vsa spreobrnjenja – to dokazujejo (mons. Giovanni Battista Pichierri). Medžugorje je postalo moje življenje. Miru, ljubezni in radosti, kakršne sem našel tukaj, nisem našel nikjer na svetu, čeprav sem obiskal veliko svetišč. V Medžugorju sem doživel najsrečnejše dneve. Obilni sadovi so tudi v naši državi. Imamo dve župniji, ki se imenujeta Marija, Kraljica miru (Francesco Verara, duhovnik iz Paname, ki že 24 let roma v Medžugorje). Lahko povem, da živim od Medžugorja. Vedno mislim na Gospo in medžugorska prikazovanja (italijanski kapucin Fiorenzo, ki spremlja dogajanja v Medžugorju od samega začetka). Medžugorje je prvi kraj, v katerem čutim, da ljudje živijo z Bogom v svojem življenju. Sliši se molitev ljudi, tu se vera živi! Zame je Medžugorje najlepše mesto na svetu (Radoslav Daduliaka, Slovaška). Kar je posebnega v svetišču Kraljice miru, je tisto, česar ne moremo najti drugje, je občutek, da smo našli košček nebes, ker je tu takšna ljubezen, radost, mir ... Srečni smo in

ponosni, ker organiziramo romanja v Medžugorje (Karolina iz Mehike). Veliko mladih je tu občutilo močan Božji klic in se spreobrnilo. Mnogi so se odločili za duhovniški poklic.

Kaj pa, ko ljudje trdijo, da so v Medžugorju doživeli čudežna ozdravljenja, telesna ali duhovna? Razločujete, kaj je res in kaj ne?

Pogosto pravim, da je moč Božje milosti v Medžugorju tako močna, da se nazorno kaže v številnih poročilih in čudežnih duhovnih in telesnih ozdravljenjih.

Dr. Gildo Spaziant, znani zdravnik in profesor iz Milana, pravi: „Medžugorje je za ta čas velik Božji dar. Želel bi, da vsi to čim prej razumemo ter v preprostosti in ponižnosti tej milosti čim prej

odpremo svoja srca. Pomagajmo drug drugemu, da čim prej pridejo boljši in srečnejši časi!“ Dr. Gildo je napisal tri knjige o medžugorskih čudežnih ozdravljenjih. Dokumentirano piše o čudežnih Božjih posegih pri osebah, ki so imele težke in neozdravljive bolezni. Tu je lahko razločiti, kaj je res in kaj ni.

Kaj so po Vašem mnenju največji sadovi Medžugorja?

Največji sadovi so ganljiva duhovna spreobrnjenja in čudežne telesne ozdravitve. Želel bi posebej poudariti, da je največji čudež to, da romar popolnoma odpre svoje srce ter okusi Jezusovo in Marijino ljubezen. Tedaj je pripravljen na spreobrnjenje in izpolnjevanje Božje volje. Gospejina prikazovanja krepijo našo vero.

Gospa nam pomaga, da lažje občutimo Božjo ljubezen in bližino, da odkrijemo vrednost in dragocenost daru vere. Neizmerno dobri Bog daruje mnogim različne darove in karizme za dobro drugih in graditev Kristusove Cerkve. Tako so po svetu nastale mnoge skupnosti Kraljice miru.

Kot prvi sad Marijinih prikazovanj je nastala redovniška molitveno-kontemplativna skupnost **Oaza miru** pod vodstvom p. Giannija Sgreve CP. Skupnost se trudi živeti duhovnost Medžugorja in želi pomagati Gospe prinašati mir v srca ljudi in v svet. Svojo nalogo vidi v molitvi za mir, čaščenju Jezusa v sv. evharistiji, v požrtvovalnem sprejemanju ostalih, ki se še iščejo. Maša je vrh dneva za celotno skupnost. Nenehno evharistično čaščenje je globoko srečanje z Bogom in istočasno izvir miru in moči za to trpeče življenje. V skupnosti osem ur molijo, osem ur delajo in osem ur počivajo. Kako čudovit ideal!

Skupnost **Kraljice miru, popolnoma tvoji – po Mariji k Jezusu** je nastala v začetku 1987. leta. Že ime skupnosti nam pove, kaj so njeni temelji. Njihova goreča želja je, da po močni Marijini priprošnji pridejo k Jezusu in v Njem najdejo mir in radost, srečo in večno rešenje.

Člani skupnosti **Marija Kraljica miru** so se popolnoma izročili v Božje roke, molijo po Marijinih namenih in se zavzemajo za Božji načrt miru v svetu. Po redovniških zaobljubah hodijo za Jezusom

Kristusom, živč marijansko-frančiškansko duhovnost. V vsem si prizadevajo slediti Materi Mariji.

Skupnost **Usmiljeni Oče** je bila ustanovljena marca 1999 na pobudo p. dr. Slavka Barbarića. Skupnost sprejema različne vrste odvisnikov (droga, alkohol, računalniške igrice ...). Pomagajo osebam, ki so v duhovni krizi. Zanje je ključno trajno sodelovanje z družino odvisnika!

Skupnost **Marijino srce** je zaživela leta 2001. Sestra Milena je iskala Božjo voljo in ji sledila. Ta skupnost je namenjena mladim, ki so v velikih težavah. Odprta je goreči molitvi in hrepenjenju po Bogu. Na to hrepenenje odgovarja z branjem Svetega pisma in življenjem po Božji besedi. Karizma skupnosti je nenehno odgovarjati na Božjo ljubezen. Vsak dan molijo, delajo in živijo po Božji besedi ter pomagajo drugim.

Obstajajo še Skupnost **Marijina luč**, Skupnost **Totus Tuus** in **Otroci božanske ljubezni**.

V Medžugorju so tudi duhovne skupnosti in cerkvena gibanja, ki so obogatila medžugorska dogajanja. Med njimi je potrebno izpostaviti Skupnost **Cenacolo**, ki pomaga odvisnikom in ima tudi po svetu več kot 50 hiš ... Tu je **Skupnost blagrov**, ki je nastala v Franciji, njihova duhovnost pa se lahko izrazi s tremi besedami: Marija, evharistija, Cerkev. Pa še Skupnost **Regina Pacis**, ki je bila leta 1986 ustanovljena v Veroni ...

Povejte nam: kako je najbolje

častiti Marijo? Kaj ona pričakuje od nas?

Marijo častimo kot vzor naše vere, molitve in ljubezni.

Od nje se učimo, *kako naj verujemo*. Za Marijo je vera dejanje popolne izročitve Bogu in zaupanja Vanj. Spomnimo se Gospodovega oznanjenja. Marija ni vedela, kako bo postala mati, je pa verovala angelovi besedi in se popolnoma dala Božji volji na razpolago: „Glej dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi“ (Lk 1,38).

Marija je *vzor molitve*. Njeno življenje je bilo nenehna molitev. Marija je molila s srcem, z ljubeznijo, z dušo. Tako uči tudi nas. To pomeni popolnoma se odpreti Bogu in mu dati prvo mesto v svojem življenju, vse mu izročati v popolnem zaupanju. Najboljši primer molitve je njen Magnificat, navdušen spev svobodne in radostne duše. Hvalospev se začne s hvalo Bogu, ker je Marijo naredil za „sodelavko“ v načrtu odrešenja. Vrh je slavljenje Božjih del v zgodovini odrešenja, ki je odrešenje za vse ljudi in se je začelo z Božjim utelešenjem.

Marija je *vzor dobrohotne ljubezni*. O tem pričuje dogodek v galilejski Kani, ko sta bila z Jezusom na poroki. Mladoporočenca sta bila v hudi stiski, ker je zmanjkalo vina. Marija je to opazila in izprosila Jezusov prvi čudež. Takrat je Jezus prvič pokazal, da je Bog in lahko stori vse. S tem je razodel Očetovo in svojo slavo.

Marijo častimo tudi zaradi vseh

milosti, s katerimi jo je obdaril Bog. Vsako pravilno čaščenje Marije je usmerjeno k Bogu, od katerega tudi Marija dobiva svojo vrednost. Ko je Bog poslednji cilj, je naša pobožnost prava.

Končno Marijo častimo tudi zato, ker je *ona „prototip“ in veliko znamenje odrešenega človeštva*. V njej odkrivamo, kakšna je resnična podoba našega življenja in kakšen načrt ima Bog z vsakim od nas. Naša nebeška Mati pričakuje od nas, da živimo evangelij našega Odrešenika Jezusa in da smo njeni ponižni in poslušni otroci.

Strnjeno bi Marijine želje izrazili takole: vsak dan moliti s srcem, spreobračati se, trdno verovati v Boga in Nanj vsak trenutek računati.

Medžugorje je postalo spovednica sveta. Kaj bi nam svetovali, kako se je potrebno pripraviti na spoved, da to ne bo samo naštevanje grehov, ampak resnična sprememba?

Medžugorje je postalo najbolj znano ravno zaradi spovedi, zakramenta sprave. Pravzaprav so vsi medžugorski romarji prepričani, da brez redne spovedi ni možno biti pričevalec vere. Spoved je milostni zakrament odrešenja, duhovno vstajenje. To je radostno srečanje malega grešnega človeka z velikim usmiljenim Bratom Jezusom Kristusom, ki je prisoten v njegovi Cerkvi. Vernik gre k spovedi, ker se v luči vere zaveda, da njegovo ravnanje do bratov in do Boga Očeta ni bilo

dobro. Zaveda se, da je prizadel Ljubezen. Kajti greh je vse tisto, kar delamo, govorimo, mislimo in želimo, pa ni Bogu všeč, veliki greh pa je v polnem pomenu besede duhovni samomor. V zakramentu sprave se kristjan ponovno rojeva in spet pridobi krstno svetost, ki so jo grehi „ukradli“. Kdor se med odraslimi kristjani rešuje, se rešuje po tem zakramentu, kdor propada, propada zaradi pomanjkanja tega zakramenta. „Vsi smo ranjeni z grehom. Ranjenemu pa je potrebno zdravilo in zdravljenje. To je spoved – zdravilišče in okrevališče. Celi naše

ranjeno srce. Ozdravlja naše bolno bitje, zdravnik je sam Gospod Bog, duhovnik – spovednik pa je le posrednik.“ (p. Jakov Bubalo) Jezus je spoved postavil kot pogoj odpuščanja. Ta čudoviti odsev Božje dobrote nam vrača odvzeto življenje in obilno razvija naše duhovne moči.

P. Petar, najlepša hvala za vaše odgovore.

Intervju pripravili Petra Černivec in
Mirjam Sterle

PRIPOROČAMO MOLITEV

ROŽNI VENEC – POVZETEK EVANGELIJA

Oktober je mesec rožnega venca, molitve, v kateri se pred našimi duhovnimi očmi dogajata in prepletata skrivnost Jezusovega in skrivnost Marijinega življenja, ki se združujeta v skrivnost našega odrešenja. O Jezusovem življenju, trpljenju in smrti veliko izvemo iz evangelija, o Marijini usodi po prvih binkoštih pa vemo zelo malo.

Marija je najmogočnejša in najvplivnejša žena v človeški zgodovini. Po izročilu jo je evangelist Janez vzel k sebi v Efez, umrla pa je najverjetneje v Jeruzalemu, v času zbora apostolov okrog leta 50. Ta

zbor je bil verjetno zadnji, na katerem so se zbrali vsi apostoli, kar je zabeleženo tudi v Novi zavezi. Verjetno je Marijo Janez pripeljal s seboj iz Efeza ali pa je takrat pravzaprav že stalno živela v Jeruzalemu.

Marija je živ spomin

Marija je pripovedovala o mnogih dogodkih iz svojega življenja ali pa posredovala tisto, kar je njena družina ali verska skupnost pomnila, »beležila« in pretočila v zgodbe, ki jih Judje imenujejo hagada. To so pripovedke z biblično vsebino, ki

imajo tudi elemente legendarnega, srčika pa je zgodovinska resnica. Sveti Luka, evangelist in pisatelj Apostolskih del, se je v svojem raziskovanju virov srečal s to »dokumentacijo« iz Marijnih ust in jo vtkal v svoj evangelij. V uvodu vanj je zapisal, da je skrbno izprašal vse vire. V svojem evangeliju, kjer opisuje Jezusovo otroštvo, je večkrat omenil, kako je Marija vse dogodke skrbno hranila v svojem srcu in jih premišljevala, pa ne kot mrtvo preteklost, ampak kot živ spomin, iz katerega Cerkev živi tudi danes. Mariji takrat marsikaj ni bilo jasno, spraševala se je, kaj bi kakšen dogodek pomenil. Šele v luči nadaljnjih dogodkov je začela vse povezovati v prečudovit mozaik. Zato lahko rečemo, da je Marija živ spomin Cerkve.

Taki Lukovi zapisi lahko pomenijo samo eno: Marija je bila priča navedenih dogodkov, evangelist pa hoče s tem povedati, da njegovi zapisi niso izmišljene zgodbe, ampak zvesta poročila o oznanjenju, srečanju Elizabete in Marije, o rojstvu v Betlehemu, pastirjih, Simeonu in Ani, obisku templja. Lahko bi rekli, da je Marija soavtorica Lukovega evangelija. Ona je živ spomin Cerkve, kakor jo je imenoval tudi sv. Janez Pavel II.

Marija je bila zraven tudi na prve binkošti v dvorani zadnje večerje, ko so apostoli prejeli Sv. Duha. Takrat se

je začel največji in najneverjetnejši preobrat v zgodovini človeštva: rojstvo novega, Božjega ljudstva iz vseh jezikov, narodov in kultur. Rodila se je nadnarodna skupnost, v kateri ni razlike med kulturnimi Grki in nekulturnimi barbari. Brez tega preobrata danes ne bi bilo Svetega pisma kot kulturne dediščine človeštva. Približno dvajset let kasneje je bil na istem mestu zbor apostolov. Najverjetneje je bila zraven tudi Marija, ki je nekako v tem času tudi umrla, umrla presrečna, ker je videla in doživela, kako se delo njenega Sina nadaljuje ter kako se širi odrešenje in blagoslov na vse narode.

Veliko mučeništvo ljubezni

Marija ne govori ne z besedami ne s podobami, ampak s svojim življenjem, s svojo smrtjo in slavo. Ko se vživimo v prizore njenega in Jezusovega življenja, nam govori s svojim zgledom. Kako se je počutila Marija, mati upornika, ki je bil obsojen na najbolj sramotno smrt na križu, ko je šla med ljudi? Kako ji je bilo pri duši? Morala se je skrivati, živela je v notranjem izgnanstvu, ves preostanek njenega življenja je bil eno samo veliko mučeništvo ljubezni. Bila je zaznamovana z Njegovo usodo. Mati in Sin sta neločljiva, še posebej v trpljenju in ljubezni.

Kot pravi izročilo, je Marija umrla v Jeruzalemu, kjer je še danes cerkev Marijinega zaspanja. Verujemo, da je

bila z dušo in telesom vzeta v nebesa. Da se je to res zgodilo, sklepamo po tem, da ni nikjer nobenih posmrtnih ostankov, ki bi jih verniki častili. Za razliko od apostolov, mučencev in drugih svetnikov od Marije nimamo nič, niti pramena las. Tudi ponarejevalci si niso upali ponuditi Marijinih »relikvij«.

Marijino vnebovzetje so verniki od vsega začetka razumeli, sprejeli in verovali, da se je to zgodilo. Razumeli so ga kot vrhunec in dovršitev odrešitvene zgodbe, kot vrhunec svetopisemskega nauka o človeku. To potrjujejo tudi veličastna pročelja znamenitih evropskih

katedral: osrednja podoba na njih ni križ, ampak Marijino kronanje, dopolnitev Marijinega življenja v nebeški slavi. Isti Bog, ki je dopustil, da je bila Marija ob križanem Sinu, samo korak od Njegove agonije in umiranja, je Marijo tudi proslavil. Zato je Marijino vnebovzetje praznik, ki je skladen s človekovim razumom in s pričakovanjem celostnega odrešenja, kot nam je bilo obljubljeno. Tudi te skrivnosti premišljujemo, ko molimo rožni venec.

Kraljevska pot kontemplacije

Med molitvijo rožnega venca romamo skupaj z Marijo na svete kraje, v Sveto deželo. Jeruzalem je mesto rožnega venca, vsak del te molitve ima tu svoj prostor: v soseski (Betlehem) je bil Jezus rojen, darovan in najden v templju, tu so se dogajale skrivnosti trpljenja in vstajenja. Sem je to molitev umestil tudi sv. Janez Pavel II., ki je Cerkvi in molivcem podaril nove skrivnosti, svetli del rožnega venca. To je najvrednejši del oporoke tega svetnika. Svet bo kmalu pozabil zgodovinska dejstva 20. stoletja, podobno kot je pozabil vdore Mongolov ali francosko revolucijo. Bodo se pa ljudje tudi čez pol tisočletja spominjali papeža, ki je bil čudovit v svojih dejanjih in neutrujen v svojih molitvah, papeža, ki je želel, da bi opazovali Jezusa Kristusa z očmi njegove Matere in da bi potem

tudi ravnali tako kot ona.

Če se je rožni venec stoletja imenoval »psalter za preproste in neizobražene ljudi«, nas zdaj štirje deli rožnega venca spominjajo na štiri evangelije. Če govorimo z jezikom fizikov, je to kvantni skok iz Stare zaveze v Novo, od 150 psalmov (v treh rožnih vencih 150 zdravamarij) k štirim evangelijem. Rožni venec je povzetek evangelija, pred očmi se vrstijo prizori iz Jezusovega življenja, daje nam možnost, da dobesedno vdihavamo skrivnosti in z njimi živimo. Je kraljevska pot kontemplacije. To je Marijina pot molitve in te nas Marija uči. Kdo bolje pozna in ljubi Jezusa kot njegova Mati?

Z rožnim vencem posvečujemo svoje življenje. Ta preprosti niz biserov v vernikovih rokah spreminja svet. Iz njega izvirata veselje in moč. Vodi nas k Jezusu, k tabernaklju, k evharistiji – bistveni skrivnosti naše vere.

Rožni venec – za premišljevanje, za gledanje, rožni venec kot nov pogled na svet. Razumevanje s kontemplacijo, z zrenjem, s stalno zagledanostjo v Jezusa Kristusa. V vsakem delu rožnega venca premišljujemo pet ikon – slik iz zgodovine odrešenja. Dvajset skrivnosti, dvajset ikon (vemo, da se ikone ne rišejo, ampak jih ikonopisci pišejo), dvajset ključnih trenutkov iz evangelijev, s pomočjo katerih

spoznavamo resničnost Jezusove osebe, Boga med ljudmi, in to s pogledom in očmi njegove Matere.

Rožni venec je pogled skozi ključavnico, ki nam odkriva nove resničnosti, skozi katere vidimo globlje in dlje. To je molitev, ki ni površno brbljanje, ampak spust v globino. Ki ne ločuje, ampak povezuje. To je teologija na kolenih. Ne zavrača razuma, ampak ga osvobaja. To je kot pisava za slepe, brajica, ki ne zavrača ne oči ne razuma, ko nam jagode drsijo med prsti.

Zvesta molitev rožnega venca spreminja naše življenje

Rožni venec je najpreprostejša in najslajša molitev. Z njim je tako kot s kruhom v ustih. Če ga počasi »raztapljamo«, okušamo, kako se škrob pretvarja v sladkor. Če rožni venec pogosteje molimo in ponavljamo, nam je vedno »slajši«, v ustih in v srcu – dokler ne oblikuje vsega našega življenja.

Da, zvesta molitev rožnega venca spreminja naše življenje. Lahko jo molimo počasi ali hitro. Dvajset minut je odmerjen čas za pet skrivnosti, lahko pa molitev traja več ali manj. Rožni venec namreč ni skupek predpisov ali pravil, rožni venec je park, vrt, v katerem se posameznik nahaja, sprehaja, odkriva neznano. Pomembno je nenehno moliti, držati se rožnega venca, kot se

omamljeni boksar drži vrvi v ringu. Če pa kdo med to molitvijo zaspi, njegov rožni venec nadaljujejo angeli, pravijo.

Rožni venec nas posvečuje. Ne jemlje nam časa, ampak nam ga daruje. Je naš počitek, mir, sproščenost. Rožni venec odganja strah iz duše, nervozo, namaka osušena tla naše duše. Molimo ga lahko povsod, sami ali v skupnosti, v avtu, na sprehodu, na poti, v gneči, čakalnicah ...

Te molitve nam ni treba spreminjati –

ona bo spremenila nas, naše življenje in smrt. Michelangelo je na freski Poslednja sodba (freska je v Sikstinski kapeli) upodobil, kako rožni venec vleče pogubljenega iz peklenškega prepada. Zato ga dajemo v sklenjene roke pokojnih. Tako nas povezuje z našimi najdražjimi v življenju in smrti.

p. Tomislav Pervan
(Glasnik mira 11/2011, prevod in priredba: Petra Černivec)

Kar pade v naš elektronski nabiralnik, ...

ni nujno dobro, niti resnično, niti upoštevanja vredno!

Tako se zadnje čase dogaja s sporočilom, ki ga delijo tudi mnogi verni ljudje. Pisale naj bi ga redovnice iz Ukrajine, vabi pa k molitvi treh zdravamarij ob 18.30 vsak večer, ker da nam preti 3. svetovna vojna. Molitev naj bi naročila Marija v Medžugorju.

Ker taka pošta povzroča zmedo in notranji nemir, smo se malo pozanimali, kako je s tem. Izvedeli smo, da je eden od slovenskih duhovnikov klical celo patre v Medžugorje, pa so ga okrcali, češ zakaj sprašuje neumnosti. Ko se je pred slabima dvema letoma širila podobna pošta, je drugi duhovnik napisal: »Bodimo pametni! Če bi bilo res, kar navaja to pisanje, bi zagotovo bila zraven kakšna razlaga. Medžugorski frančiškani bi kaj rekli o tem ... To si je nekdo izmislil.« Poleg tega so vsa pristna Marijina sporočila določena vsaj z datumom, kdaj so bila prejeta, v teh mailih pa tega ni. Pa še ena zloraba je možna: najbrž redovnice v Ukrajini sploh ne vedo, kaj se širi z njihovim »podpisom«. One imajo preveč drugega, čisto konkretnega dela, saj nenehno po svojih močeh pomagajo ljudem v velikih stiskah!

Vsebina nešteti elektronskih pisem je pogosto taka: »Če tega ne storiš, se bo zgodila katastrofa ... Če ne pošlješ desetim/vsem tistim, ki jih imaš za prijatelje ...« Vsebina se ponavlja in vključuje tudi neke vrste pretnjo ali grožnjo, na kar mnogi precej hitro reagirajo.

Mi pa ne širimo panike. Morda je komu všeč, da nas malo ustrahuje, za nas pa naj bo edino merilo sporočilo Svetega pisma, ki je usmiljenje in odrešenje, ne pa uničenje (glej Jn 3,16–17).

Uredništvo

3. MEDNARODNO ROMANJE ZA INVALIDNE OSEBE "V MARIJINI ŠOLI" 2014

O tem romanju, ki bo od 23. do 26. oktobra 2014, smo podrobneje pisali v prejšnji številki. Ker je zanimanje zanj veliko in ker organizatorji še omogočajo prijavo, tokrat objavljamo samo najpomembnejše podatke.

Župljani župnije Medjugorje invalidnim romarjem in njihovim spremljevalcem nudijo brezplačno namestitev in hrano. Na eno invalidno osebo je predviden en spremljevalec, mladoletno osebo pa lahko spremljata oče in mati.

Slovenske romarje bo spremljal duhovnik p. Toni Brinjovc, v spremstvu pa bo tudi medicinsko osebje.

Romarji potrebujejo veljavno osebno izkaznico ter urejeno zdravstveno zavarovanje za tujino.

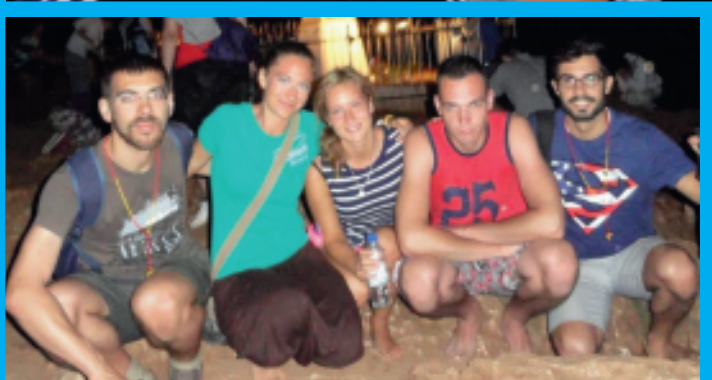
Prijave se zbirajo samo še do 8. oktobra 2014. Pri tem je treba navesti vrsto invalidnosti in ali je to oseba v vozičku ali brez njega.

Ker si marsikateri invalid tega romanja ne more sam plačati (stroški prevoza!), vabimo k donatorstvu.

Za vse informacije in prijave kličite Petro: 030/30 86 86.

Društvo Mir Slovenija

NA 25. MLADIFESTU JE BILO LEPO!

KOTIČEK

Za nami je 25. Mladifest, festival mladih v Medžugorju. Da srebrna obletnica ni kar tako, smo opazili tudi udeleženci letošnjega festivala, saj smo bili priča kar precejšnji prenovi programa. Prva sprememba je bila že v datumu, saj se je festival pričel dan prej kot prejšnja leta, tako da je bila predstavitev po državah že 31. julija. Premik datuma je povzročil tudi malo zmede, saj marsikatera skupina ni bila seznanjena s to novostjo. Dobro, da smo v reviji Mir večkrat opozorili na to, saj je bila tako naša skupina pravočasno na svojih mestih in udeležena na programu.

Letos smo vsak dan poslušali kateheze, ki jih je za nas pripravil pater Ante Vučković. Posebej lepa je bila molitev s svečkami, procesija pa je tokrat bila na prizorišču. Letošnji Mladifest pa je še dodatno zaznamovalo to, da so se nam s svojimi pričevanji pridružili tudi nekateri izmed vidcev (Mirjana, Jakov, Ivanka, Ivan). Res posebna milost!

Radi bi vam približali Mladifest, dogajanje, spremembe, program, naša doživetja, zato smo pripravili nekaj prispevkov, s katerimi bi radi svoje vtise podelili z vami, dragi bralci.

MLADIH

PREDSTAVITEV PO DRŽAVAH

31. julija, en dan prej kot običajno, je bila predstavitev udeležencev po državah. Na večerno mašo smo se odpravili z dežniki, ki pa smo jih na našo srečo potrebovali le zelo kratek čas in so nato ostali zaprti vse do konca festivala. Vreme nam je bilo kljub nekoliko slabšim napovedim naklonjeno. Predstavilo se je okoli 60 različnih držav. Letos nam je Slovenija malo pomešala abecedo (predstavitev držav namreč poteka po abecednem vrstnem redu), saj se je pojavila zadnja, a bili smo je še kako veseli in smo jo z navdušenim

ploskanjem in vzkliki pozdravili. Glede na glasnost pozdravljanja množice bi lahko tudi letos rekli, da je bilo tudi tokrat po vsej verjetnosti največ Italijanov, saj je ob italijanski zastavi kar završalo in zadonelo po prizorišču.

Naslednji dan, 1. avgusta, je bilo na programu nekaj novega. Zbiranje na hribu prikazanja – Crnici.

Klavdija Jurišič

UVODNO SREČANJE NA CRNICI OB MARIJINEM KIPU

Midva sva se na začetku Mladifesta odločila, da se odzoveva povabilu na

jutranjo molitev, ki je bila v petek ob 6. uri zjutraj na Crnici. Čeprav je bilo malo težko vstati, sva se dobila in se odpravila proti cilju. Po pol ure hoje sva med klepetom prišla do vznožja Crnice. Pot, ki sva jo izbrala do tja, je bila blatna, saj je čez noč deževalo, kar je malo neobičajno za Medžugorje v času Mladifesta. Pot na Crnico pa je bila še malo bolj nevarna in spolzka kot ponavadi. Zmolila sva eno desetko rožnega venca in medtem prišla na »odcep«, ki vodi do Marijinega kipa. Tam se je že zbrala velika skupina ljudi, tako da nisva mogla do kipa, stala sva kakih 50 metrov proč. Zdelo se nama je neverjetno, koliko ljudi se je zbralo tako zgodaj na jutranji molitvi. To je bilo res dejanje ljubezni do Marije in do Jezusa. Midva sva en del molitve že zamudila, sva se pa takoj pridružila pesmi, ki se je prav takrat pela pri Marijinem kipu.

Vse skupaj je bilo zelo lepo. Kljub temu da je ura bila zgodnja in da to terja od človeka določen napor (zlasti po dolgi vožnji do Medžugorja), meniva, da je vredno v programu obdržati to molitev, jo pripraviti in se je udeležiti na vsakem Mladifestu. Tudi tu smo občutili Marijin mir, mogoče na prav poseben način, kar je še lažje, če se človek uspe zbrati malo bolj kot ponavadi. To je torej bil prav poseben začetek Mladifesta, ki je bil po najinem mnenju Mariji zelo

všeč.

Posebnega občudovanja in spoštovanja vredni so se nama zdeli tisti, ki so se odločili iti bosí na Crnico, ter vsi starejši ljudje, ki težko hodijo kamor koli, pa so se vseeno ob 6. uri zjutraj odpravili na pot. Veliko spoštovanje tudi vsem tistim, ki so na Crnico prinesli ozvočenje, ki sploh ni bilo videti lahko.

Irena in Urban

Ta novost je bila vpeljana zato, da bi začetek seminarja dejansko bil tam, kjer se je vse skupaj začelo! Na Podbrdu/Crnici!

Na to prvo uradno srečanje na Podbrdu je prišel tudi videc Ivan, ki pa tokrat ni imel videnja, ampak je skupaj z romarji slavil Marijo in Vsemogočnega, ki je dopustil ta milostni čas v Medžugorju! Med drugim smo zapeli prvo pesem, ki so jo vidci peli skupaj z Marijo; nato smo poslušali nekaj odlomkov iz Svetegega pisma ter globokih duhovnih misli, vmes pa prepevali duhovne pesmi Bogu in Mariji na čast! Bilo je zelo prijetno vzdušje, ki je skupaj s prebujanjem jutra pričaralo nepopisno harmonijo!

Marjan Karažija

DRUGAČNA SVETA MAŠA KOT SEM JE VAJENA

Kraj milosti in miru, kjer Marija še na

poseben način poskrbi za svoje otroke, v meni vedno pusti sled prav zaradi popolnoma drugačnega doživljanja svetih maš, kakršnega doma nisem vajena.

Prav neverjetno se mi zdi, kako se tolikšna množica ljudi ob pričetku skrivnosti svete maše umiri, pogleda vase in se pripravi na ponovno darovanje Kristusa, ki se pri sveti maši vsakič znova daruje za nas.

Kaj te svete maše na Mladifestu naredi tako posebne? – Še sama ne vem prav natančno. Morda je to ubrano petje, morda je to orkester, ki spremlja številne pevce v mešanem zboru. Morda so to posvečene sestre, ki skupaj z animatorji nakazujejo ples, s podporo katerega se naša skupna pesem še bolje izrazi. Mogoče so to pridige, ki jih je letos za mlade skrbno pripravil in na zanimiv način podal fra Ante Vučković. On je tudi sicer ves teden mlade in mlade po srcu nagovarjal s svojimi katehezami, za katere lahko rečem, da nikogar niso pustile praznega.

Res je, da so svete maše pripravljene tako, da so mladim blizu, vendar pa njihov smisel in namen ostaja enak kot pri vseh drugih mašah – to je priložnost, da se vsak izmed nas ponovno sreča z živim Jezusom, ki nas čaka pod podobo kruha. Kako lepo je opazovati množico duhovnikov, ki v vrsti eden za

drugim prinašajo Jezusa med ljudi. Meni osebno se zdi trenutek svetega obhajila na Mladifestu zares posebno doživetje, ker je navadno v času, ko sonce ravno zahaja – kot da bi Gospod nalašč oblikoval zares poseben trenutek in poseben način vstopa v moje srce.

Včasih se sprašujem, kako je lahko ljudem med sveto mašo dolgčas. V Medžugorju vedno pomislim na ljudi, ki se med skrivnostjo svete evharistije dolgočasijo. Vsi ti bi morali doživeti mašo na Mladifestu, pri kateri se mlademu človeku dve uri iztečeta, kot bi le tlesknil s prsti. To sta dve uri milostnega časa, ko sta Marija in njen Sin na poseben način prisotna med nami. Občutenje tega, žal, ni opisljivo z besedami, zato si želim, da bi vsak izmed vas imel možnost, da občuti to neskončno Božjo Ljubezen, ki med sveto mašo na Mladifestu nosi vse ljudi na svojih rokah.

Neža Verdinek

NIKOLI VEČ NE BOM SAMA

**Moje srce navdušeno vzklika od hvaležnosti!
Hvala Kraljici miru, hvala Kraljici ljubezni!**

Moje ime je Andreja. Ko se je začelo romanje v Medžugorje in so me vprašali, zakaj grem tja, sem rekla, da čutim, da me vse poti vodijo v ta kraj. In res! Tam sem dobila vse odgovore in še veliko več.

Pred mesecem dni mi je umrl oče Andrej, ki je v življenju nosil težak križ; zanj sem vesela, da je v nebesih, zase pa žalostna, ker mi je bil temeljni steber, na katerega sem se naslanjala. Malo me je mučilo, ker je smrt prišla prehitro in tako ni uspel opravičiti svete spovedi. V Medžugorju sem izvedela, da obstaja popolni odpustek, da bo dan zanj 2. avgust in da ta odpustek lahko

podariš. Storila sem vse potrebno za upravičenost do popolnega odpustka, ga podarila očetu in si tako zagotovila, da me bo čakal v nebesih. To sem zagotovila tudi njegovi mami, ki je pri 88 letih v pol leta pokopala dva otroke. Tako sem si mislila: »To je to! Zadovoljna sem.« Toda presenečenj s tem še ni bilo konca, kajti »Gospodova dobrota je neizmerna.« Vsak dan je prišlo novo!

3. avgusta mi je draga prijateljica pred vzponom na Crnico podarila prstan s podobo Jezusa in Marije. Ob tem sem doumela, da je moj odnos z njima najpomembnejši med vsemi odnosi.

Zavedela sem se, da bosta vedno z mano in da nikoli več ne bom sama. Spoznala pa sem tudi, da bodo odslej moji drugi odnosi manj obremenjeni, bolj zdravi in srečnejši.

4. avgusta me kateheza ni pritegnila, ker je Bog ta dan imel z mano druge načrte. Sem samska in imam simpatijo, ki jo skrivaj opazujem. Zaradi bolečih izkušenj v preteklosti prosim Marijo, naj mi ona pošlje partnerja, ki ga bom lahko ljubila in od katerega bom ljubljena. Želim, da je moj partner Božja izbira. Zato ne naredim koraka proti trenutno izbrani osebi. Ta dan sem dobila potrditev, da ravnam prav, in navodilo, kako ravnati, ko bom spoznala izbranca, ki mi ga je namenil Bog. Navodilo, ki pomeni, da bom ostala zvesta sama sebi, in ki me bo hkrati hitreje pripeljalo na cilj – če bo taka Božja volja.

5. avgusta sem dobila odgovor na vprašanja o svojem življenjskem poslanstvu. Fra Ante je govoril o tem, kako ugotoviti, kdo smo, kaj si želimo početi, kaj nas osrečuje. Odkril nam je, da si za vse to moramo postaviti le nekaj preprostih vprašanj. Tudi pričevanji sta bili na to temo. Dobila sem odgovor, da je moje mesto v Sloveniji. Delam v turizmu in turizem je moja velika ljubezen. Menim, da ima Slovenija še veliko potenciala v pametnem, strateškem razvoju te panoge. Moja želja je delati v turizmu tudi v prihodnosti, vendar ne v državnem podjetju in ne v vrsti

turizma, v kateri delam sedaj. Želim si premakniti se bližje domu, se ukvarjati s turizmom, ki bo prinesel veliko zadovoljstvo meni in uporabnikom naših storitev. Želim voditi svoje podjetje, zdravo poslovno enoto, katere delovanje bo temeljilo na poštenju, vztrajnosti in stanovitnosti. Z dobrim poslovanjem pa želim omogočiti tudi pot dobrodelnosti, ki je bila vedno v mojem srcu. Zavedam se, da bo pot težka, vendar je edino taka zame prava. Nekoč mi je starejši moški na osnovi moje dosedanje zgodbe rekel: »Ti si seme hudega leta.« Pojasnil je, da to pomeni, da sem roža, ki cveti v najtežjih pogojih. Uresničevanje poslanstva mi bodo lajšali intenziven šport, post in molitev.

In zaključek? Na začetku romanja sem povedala tudi, da sem z Brezij, zadnji dan naše poti pa se je maša v kapeli zaključila s pesmijo »Marija, pomagaj nam sleherni čas ...«, ki je ena najljubših pesmi moje mame in ena najpogostejše prepevanih pesmi v naši, brezjanski baziliki. Takrat sem lahko rekla samo še AMEN in zapela hvalnico Bogu in moji angelski prijateljici Maji, ki me je kljub mojim hudim skušnjavam prepričala, da sem šla na pot. Zahvalila pa sem se tudi prekrasni skupini, ki me je sprejela in poslušala moje prve vtise, ko nas je avtobus peljal proti domu.

Andreja

(Podatki o vseh avtorjih so v uredništvu.)

KOTIČEK MLADIH

PEŠ IZ SLOVENIJE V MEDŽUGORJE (2)

Nadaljujemo zapis o peš romanju, ki ga je Sašo Radman, 38-letni komercialist iz Podplešivice, opravil skupaj s prijateljem Marjanom letos maja. Ta njegova preizkušnja ni bila samo preizkušnja za telo, ampak predvsem bogato doživetje duha. Z romarjem Sašem je radio Mir Medžugorje pripravil tudi intervju, ki ga lahko poslušate na linku: <http://radio-medjugorje.com/538-pjesice-iz-slovenije-u-medjugorje>

Pot na tem predelu je čudovita, skoraj zapuščeno cesto obdaja nizko grmičevje in prelepa pokrajina.

Popoldne so se začele telesne težave tudi pri meni, začel mi je otekati levi gleženj. V kraj Generalski Stol sva prispela pozno ponoči in z dovoljenjem sva prespala v čakalnici železniške postaje. Celó neki pijan brezdomec se je le usedel na klop, tako da sem nekaj ur spal s skrčenimi nogami ob njem. Pot sva naslednji dan nadaljevala do Plaškega, tam naju je g. Josip sprejel v svojo hišo, kjer sva prenočila. G. Josip, s katerim še vedno ohranjam stike, je učitelj verouka v šolah. Na Jezerce, kjer sva naslednjo noč prenočila, naju je povabila neka gospa, ki je poleg

nočitve Marjanu darovala zares obilno večerjo; jaz sem se temu pač odpovedal, bila pa je velika skušnjava.

V Korenici sem moral zaradi gležnja k zdravniku. Rekel je, da moram najmanj 2–3 dni počivati z dvignjeno nogo. Po dolgem premisleku in molitvi sem opravil žreb, ki pa je pokazal, naj lepo pešachim naprej. Vendar sem po nasvetu drugih poslušal zdravnika in se z avtobusom peljal do Udbine, kjer sem počakal sopešca Marjana.

Naslednji dan sem kljub zelo oteklemu gležnju in bolečini upošteval žreb in z Marjanom sva nadaljevala pot do Malanovega, Knina, kjer sva bila tudi pri sv. maši,

in še naprej do Maljkova. Tu se je zgodil pravi mali čudež. Ob Perućkem jezeru sem jaz slišal glasno rjojenje, ki je bilo po vsej verjetnosti medvedovo. Ker je bila že noč, sva iskala prenočišče, a najbližja vas je bila zelo oddaljena. Po dolgem času sva prispela do mrliške vežice in se namestila pod nadstrešek. Ker pa je bilo to ob gozdu, sem pomislil, kako lepo bi bilo imeti ob sebi psa za varstvo. Čez dobrih deset minut se je res od nekod vzel kuža in celo noč spal ob mojih nogah. Naslednji dan je hodil za nama še kakih deset kilometrov; nazadnje sva morala naskrivaj oditi stran od njega.

Na poti sva srečala romarja Stjepana in Romana, ki sta prikolesarila iz Zagreba ter bila na poti v

Medžugorje. Pot sva nadaljevala preko Trilja, kjer sva prenočila ob čudoviti kamniti cerkvi, pa naprej do Kamenmosta, mejnega prehoda z Bosno, Tihaljine in Vitine; tu sva se ustavila v župniji, na domu fra. Petra Ljubičiča, a je bil odsoten. Župnik, ki je bil doma, pa naju je prijazno povabil na čaj in nama podaril nove vložke za čevlje, moji podplati so bili namreč preluknjani in debeli le nekaj mm, zaradi česar me je desna kost na peti zelo bolela. Brez teh vložkov ne bi mogel prehoditi zadnjih 15 km.

III. del

Ko sva ponoči 5. junija 2014 prispela na območje Medžugorja, sva začutila nekakšno mehkobo. Po toliko kilometrih sva bila že dovolj izkušena, da sva opazila razliko med

izčrpanostjo telesa in tukajšnjo rahlo breztežnostjo. Prav lahko, kot v polni jutranji moči, sva vstopala v to nebeško mesto na zemlji, mesto, napolnjeno z milostjo.

V četrtek, torej 12. dan romanja, sem imel neverjetno veliko moči. Kljub postu sem se začel celo malo rediti. Ker sem se želel čim bolj pripraviti na binkošti, sem sklenil, da se bom zadnje tri dni, torej zadnji, 12. dan hoje, in 2 dni bivanja v Medžugorju, postil le ob vodi. To mi je tudi uspevalo vse do nedeljske svete maše. Pri tem se nisem nič silil, vse je potekalo lahko in spontano. Čutil sem, da Bog prihaja telesu naproti od znotraj. Kot bi me nekaj ves čas grelo in me negovalo. Tako prijeten občutek je bil ob tem. V evangeliju Jezus pravi, da le post in molitev

odpravita nekatere hudobne duhove: *"Ta rod pa se ne izžene drugače ko z molitvijo in postom."* (Mt 17,21). Ta stavek je v večini novejših izvodov SP žal izpuščen! Tudi Marija velikokrat govori o postu in molitvi ter spodbuja k opravljanju žrtev. Njena sporočila razumem kot dinamična, kot živi dialog z nami.

Binkoštno sveto mašo sem doživel zares izjemno. Ves čas so me oblivale solze in doživljal sem nekakšen objem v srcu. Čutil sem, da se mi Bog želi zahvaliti, čeprav nisem tega vreden, saj bi se jaz moral Njemu zahvaljevati. Bog nam prihaja naproti in nam izkaže za vsako Njemu darovano malenkost neizmerno hvaležnost in ljubezen. Ob tem spoznavam, kako ljubeč je naš nebeški Oče.

Prvi sad tega romanja vidim predvsem v hrepenenju, da bi postal boljši. V preteklem mesecu sem spoznal eno napako, ki sem jo v življenju večkrat ponavljal. Namreč: če me je kdo prizadel, sem se rajši umaknil iz situacije, samo da se ne bi ponovila, kot pa da bi tej osebi povedal, kaj me je prizadelo. Mislil sem, da oseba potlej ne bo delovala naravno oz. iz srca, pač pa iz nekega umetnega vzgiba. Moč odpuščanja pa je ravno v tem, da to umetno držo, ki je v bistvu ponos, premagamo. To spoznanje sem prejel, ko sem se en dan jezil na Boga; po tem sem pričakoval, da me bo milost, ki jo še vedno doživljam po romanju,

zapustila oz. se oddaljila, vendar se je, prav nasprotno, še poglobila. Se pravi, Bog ni čakal, da bom jaz deloval iz srca, ampak je On pristopil k meni, jaz pa sem od začudenja začel delovati iz srca. To je zame čudež.

Naj omenim še čudovit dogodek iz Medžugorja. Ko sem bil tam peti dan, sem zjutraj odprl Božjo besedo in naletel na Lukov evangelij 21,1–4 (vdovin dar in dva novčiča). »Le kaj mi to sporoča?« sem si rekel, potem pa sem se odpravil proti Crnici. Tam me je neka ženica prosila za denar, in ker ga nisem imel več kot za vozovnico, me je vprašala, če imam kaj hrane. Imel sem jabolko in vrečko smokijev. Prav z veseljem sem ji dal polovico smokijev. Zelo se je razveselila in me blagoslovila. Popoldne, na poti proti avtobusni postaji, sem si zaželel sladoled, vendar si ga nisem mogel privoščiti. Deset minut pred odhodom avtobusa pa sem to ženicco srečal na avtobusni postaji in rekla mi je: »Ajde, da ti častim sladoled.« Rekel sem, da ni treba, da še sama nima dovolj zase, pa je kar vztrajala in tako sem sprejel ta dar.

Ob koncu tega zapisa se iz srca zahvaljujem vsem, ki so to romanje podprli, posebej pa vsem, ki so mi zaupali svoje težave in se priporočili v molitev. Bog jih obilno blagoslovi in ozdravi na duši in telesu.

Sašo Radman

MARIJINI OBROKI (MARY'S MEALS) preprosta rešitev za lačne v svetu

V Medžugorju ima svojo izpostavo tudi ustanova Mary's Meals. Njenega predstavnika, Francesca Stefaninija (francesco.stefanini@marysmeals.org), sem prosila, naj nam kaj pove o tej dobrodelni ustanovi. Tako je pripovedoval:

»Marijini obroki« je dobrodelna organizacija s sedežem na Škotskem, ki danes pomaga s plačilom enega obroka hrane dnevno že skoraj milijon otrokom v najrevnejših državah sveta. Letni strošek za enega otroka je približno 15 EUR (12,6 £). Obroki se otrokom delijo izključno preko šole, kar je močna spodbuda za

starše, da pošiljajo otroke v šolo. Še več, v šolo pošiljajo tudi deklice, čeprav šolanje deklic v nekaterih državah sveta še vedno ni običajno.

O nastanku ustanove je na Mladifestu 2014 pričeval ustanovitelj, Magnus MacFarlane-Barrow (roj. 1968), po poklicu ribogojec, ki je prej študiral zgodovino. Pravi, da je vse to Marijino delo, od tod tudi ime Marijini obroki.

Leta 1983 je prvič potoval v Medžugorje s svojimi starši, letos pa je bil tu skupaj s svojimi sedmimi otroki. Njegovi starši so po romanju v Medžugorje svojo hišo spremenili v

dom duhovnih vaj.

Leta 1992 sta skupaj z bratom v Bosno pripeljala humanitarno pomoč, ker so na Škotskem organizirali zbiranje potrebnih artiklov za pomoči potrebne na vojnih območjih. Po vrnitvi domov je pomoč od različnih ljudi še kar prihajala, zato je prodal hišo in s kamionom začel voziti pomoč na prizadeta območja. Kmalu po tem je registriral dobrodelno organizacijo Scottish International Relief (SIR), prek katere je potem deloval ne le v BiH, temveč tudi drugod. Leta 2002 je bil v Malawiju, kjer je srečal mater šestih otrok: ležala je na tleh in umirala za AIDS-om, okoli nje pa so bili njeni otroci. Prosila je in molila za otroke, da bi nekdo poskrbel zanje. Ko je potem Magnus vprašal najstarejšega, takrat 14-letnega otroka, kaj si želi v prihodnosti, je fant rekel, **da bi rad vsak dan jedel in nekoč šel tudi v šolo**. Tako se je rodila ustanova Mary's meals, ki so jo tudi uradno registrirali s tem imenom. Imajo že več izpostav po svetu, med drugim tudi na Hrvaškem, v Avstriji in BiH.

Več informacij o ustanovi in njenem delovanju, ustanovitelju, ciljih ... dobimo na spletnih straneh, npr na <http://www.marysmeals.hr>. Tam tudi izvemo, da je za ta namen možno donirati sredstva in kako lahko to naredimo. Morda bomo pa v

prihodnosti tudi Slovenci imeli svojo izpostavo!

Marta Ciraj

»MI PA SMO MISLILI, DA JE TO STVAR DRUGIH ...«

Po 31 minutah razmišljanja in podoživljanja življenja ubogih sva vsaka pri sebi spet vedeli, da je pot prava. Da je to lahko smer za naju, za dve neločljivi prijateljici, da je to pravzaprav pot za vsakega in da se je nanjo vredno podati.

Na vsake toliko naju predrami želja po darovanju življenja za druge, za uboge. Ta želja je včasih še posebno močna. Tudi tu, v Marijinem mestu miru. Prisotna je v (po)polni in zadostni meri, da nama je jasno, da je to najina smer in da se zanjo res lahko odločiva. To je pot, na kateri začneš razlikovati med pomembnim in nepomembnim, na kateri začneš dajati prednost življenju in daš samemu sebi priložnost narediti svet boljši. Zagotovo ni lahko, vsaj ne vedno, ampak vsak korak v pravo smer je povrnjen. In še več kot to!

Mary's meals sva videli kot veliko priložnost, da nekje začneva. Na začetku, morda. Ker naju je stvar dodobra prevzela, sva poiskali informacije o organizaciji, toliko, da jih je bilo dovolj za še večjo voljo. Dejstvo, da lahko vsak, ki ima in ki si želi, nahrani otroka ter mu s tem omogoča preživetje, življenje, je

neverjetno, ali pač? Se morda komu zdi strašno, da so med nami take razlike?

Vsak je del te zgodbe.

Ali je lahko 15 evrov na kakršenkoli način možno bolje porabiti kot tako, da s tem denarjem otroku podariš življenje?

Vsak od nas je poslan, da naredi, kar pač lahko, da bo teh neskončnih razlik enkrat konec. Vsak.

Če ne morete nahraniti na stotine otrok, nahranite enega.

(Mati Terezija)

Zala Podobnik in Anamarija Brozovič

SAMO 15 EVROV – ZA ENOLETNO PREHRANO ENEGA OTROKA!

Organizacija Mary's Meals je veličastna organizacija, ki pomaga preživeti najbolj ranljivi populaciji na svetu, otrokom! Resnejši zametek tega projekta je bil zastavljen že leta 2002, s projektom prehrane za 200 otrok v Malaviju! Danes pa z Marijinimi obroki vsakodnevno nahranijo preko 900.000 otrok v trinajstih državah Afrike, Azije, Evrope, Južne Amerike in Karibov! Zamisel Marijinih obrokov je zelo enostavna, sadovi tega dela pa so neprecenljivo bogati:

- S tem projektom se blažita lakota in revščina.

- Zaradi tega projekta smejo tudi prej zapostavljene deklince zaradi obroka hrane obiskovati šolska središča; pri tem skupaj s hrano prejemajo tudi osnovno izobrazbo!

- Najlepše od vsega pa se mi zdi dejstvo, da se preko tega ljubeča Božja Mati Marija v svetu kaže kot zvezda upanja in kot Mati vseh ljudi, kar v resnici tudi je (ne oziraje se na versko prepričanje in nacionalnost).

Baze, kjer se zbirajo sredstva, se zaenkrat nahajajo v naslednjih evropskih državah: Irska, Avstrija, Nemčija, Italija, Hrvaška ter Bosna in Hercegovina. Nadejamo se, da se bodo te izpostave v prihodnosti skupaj z ozaveščanjem širile (tudi v Slovenijo) in da bomo lahko v večnosti slišali dobrohotni Božji glas: »Lačen sem bil in ste mi dali jesti ...«

Marjan Karažija

OBVESTILO

Načrtovani **Mladifest po Mladifestu**, torej nekakšen slovenski Mladifest, ne bo takrat, kot je bil napovedan v naši reviji številka 7-8, ampak je premaknjen v naslednje leto, in sicer na **14. marec 2015**. Vse nadaljnje informacije o tem dogodku bodo pravočasno objavljene.

Društvo Mir Slovenija

ŽALOSTNA MATI BOŽJA – MARIJINIH SEDEM ŽALOSTI (4)

6. žalost: Mariji polože Jezusa v naročje

Potem je Jožef iz Arimateje, Jezusov učenec, čeprav je bil to iz strahu pred Judi na skrivaj, prosil Pilata, da bi odnesel Jezusovo telo. In Pilat je dovolil. Prišel je torej in odnesel njegovo telo. Prišel pa je tudi Nikodém, tisti, ki je najprej ponoči prišel k Jezusu, in prinesel okrog sto funtov zmesi mire in aloje. Vzela sta torej Jezusovo telo in ga z dišavami vred povila s povoji, kakor imajo Judje navado pokopavati. (Jn 19,38–40)

Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu

Mati, naj skupaj s teboj
premišljujemo o Jezusovem trpljenju.

Molimo:

S križa so sneli mrtvo telo in ti ga položili v naročje. Kakšen meč je prebodel tvoje srce, ko je tvoj sin negiben ležal v tvojem naročju in v njem ni bilo znakov življenja. Tvoja vera je bila močna, da si zdržala pod takšno težo križa. Bog je poslal svoje služabnike, da je bilo tudi telo na dostojanstven način povito, odišavljeno in položeno v grob.

Marija, prosimo te za vse matere, ki so doživele smrt svojih otrok. Prosimo te, da s svojo močno ljubeznijo in vero potolažiš njihova srca in jim daš spoznanje, da bodo vsi skupaj vstali v novo, večno življenje.

Prosimo te, Marija, za vse družine, ki so doživele izgubo svojih družinskih članov. Bodi jim tolažnica v težkih trenutkih. Obriši solze z njihovih oči in jim daj moč, da vstanejo in grejo naprej po svoji življenjski poti. Prosimo za vse starše, ki so izgubili otroke, in za vse otroke, ki so izgubili svoje starše. Nakloni nam milost, da bomo spoznali, da je vsak od nas Božji otrok, ki mu Oče pripravlja prostor pri sebi, ne vemo pa ne kraja in ne ure našega odhoda.

Tolažnica žalostnih, prosi za nas!

7. žalost: Jezus položijo v grob

Na kraju, kjer je bil Jezus križan, pa je bil vrt in na vrtu nov grob, v katerega še nihče ni bil položen. Ker je bil grob blizu, sta zaradi judovskega dneva pripravljanja Jezusa položila tja. (Jn 19,41–42)

Oče naš, Zdrava Marija, Slava Očetu

Mati, naj skupaj s teboj
premišljujemo o Jezusovem trpljenju.

Molimo:

Grob. Tišina in zavaljena skala. Slovo. Kako težko se je posloviti, kako težko je sprejeti odhod. Srčna bolečina se še enkrat na novo prebudi, ko ti Sina odnesejo v grob. Zavalili bodo skalo pred njegov vhod. V človeški šibkosti razmišljamo o končnosti, o zadnjih dotikih, zadnjih slikah in zadnjih trenutkih. Ni ga več. Pa vendar: tu je njegov grob, njegova duša pa v nebeškem vrtu in ti, Marija, veš, da bo prišel tretji dan.

Molimo za vse družine, ki preživljajo stisko ob slovesu in na dan pogreba. Ta dan slovesa je težka bolečina, ki lomi naša srca. To je dan velike žalosti na zemlji. Marija, pokaži nam luč tudi ob dnevu slovesa, da se bomo zavedali, da takrat pojejo angeli nebeške pesmi in spremljajo

duše v raj ... da se ne bi prepustili žalosti, ampak bi molili za mir in večni pokoj duše ter upali na ponovno snidenje v večnem življenju.

Prosimo tudi za vse, ki so že odšli v večno življenje. Izročamo jih tebi, Marija, naša priprošnjica pri Bogu, da bi po milosti dosegli zveličanje, ki nam ga je svojim trpljenjem zaslužil tvoj Sin.

Tolažnica žalostnih, prosi za nas!

Klavdija Jurišič

ROMANJA

Od 9. do 12. oktobra. Odhod iz Kranja – Stražišče, nato pot preko Domžal, Ljubljane in naprej. Duhovno vodstvo. Prijave: Janez 031/325-648 in Rozi 04/231-63-33.

Od 9. do 11. oktobra. Odhod iz Slovenskih Konjic. Prijave: Srečko Kušter 041/214-667.

Od 10. do 12. oktobra. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 12. oktobra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 10. do 12. oktobra. Odhod v petek zgodaj zjutraj (ob 3.25) iz Šenčurja pri Kranju, preko Medvod (3.45), Ljubljane-Šentvida (4.00), Novega mesta (5.00, pri Intersparu Qlandija), nato po avtocesti preko Obrežja v Medžugorje. Prihod nazaj v nedeljo pozno zvečer. Prijave: Tanja 041 /487-210 ali na e-naslov romanje.medjugorje@gmail.com

Od 16. do 19. oktobra. Za Obalo in Ilirsko Bistrico. Prijave: Suzana 041/585-760 in Kornelij, stalni diakon, 031/259-037, organizira župnija Izola.

Od 23. do 26. oktobra, romanje invalidov. Spremlstvo duhovnika in medicinskega osebja. Prijave: Petra 030/308 -686.

Od 23. do 26. oktobra. Odhod zgodaj zjutraj iz Železnikov, Jesenic, Lesce, Radvljica, Kranj, Ljubljana. Prijave Jurij 041-515-070

Od 7. do 9. novembra. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 10. novembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 12. do 14. decembra. Odhod iz Kranja ob 19.00, preko Ljubljane ob 19.20, Novega mesta ob 20.30 in Metlike ob 21.00. Povratek 14. decembra zjutraj. Prijave: Emilija 051/670-759 ali Zdenka 07/334-61-25.

Od 29. decembra 2014 do 1. januarja 2015, za novo leto. Odhod iz Ljubljane ob 6.00. Povratek 1. januarja zvečer. Prijave: Marinka 01/839-46-15, 041/841-058 ali Anica 01/537-38-44.

VZOREC

JANEZ NOVAK
ULICA MIRA 25, 1000 LJUBLJANA

Koda namena: **CHAR** Namet / rok plačila: **DAR ZA MIR**

Znesek: **EUR 15,00**

IBAN: **SI56 0201 3025 9455 807**

Referenca: **SI 00 125-14** UPN - Univerzalni plačilni nalog

DRUŠTVO PRIJATELJEV MEDŽUGORJA - MIR
ČERNETOVA ULICA 20, 1000 LJUBLJANA

Vaša številka

Društvo Mir Slovenija
Černetova ulica 20
1000 LJUBLJANA

Poštšina plačana pri pošti 1107 Ljubljana

125. Janez Novak
Ulica Mira 25
1000 LJUBLJANA

Spoštovane bralke, spoštovani bralci!

Prosimo Vas, da zaradi lažje evidence pri nadaljnjem nakazovanju Vaših darov za revijo Mir – Odmev Medžugorja sklic na plačilnem nalogu navajate na naslednji način:

za **dar iz Slovenije** je sklic npr.: SI 00 125-14, kjer je številka 125 tista, ki je napisana pred Vašim imenom in priimkom, ko prejmete revijo na svoj naslov;
za **dar iz tujine** pa npr.: SI 00 1981-22-14, kjer je številka 22 tista Vaša, iz naslova na poštni pošiljki. Hvala za razumevanje!

Uredništvo revije

MIR – Odmev Medžugorja

Uredništvo: Černetova 20, 1000 Ljubljana, e-pošta: revija.mir@gmail.com

Izdajatelj in založnik: Društvo Mir Slovenija, Černetova 20, Ljubljana

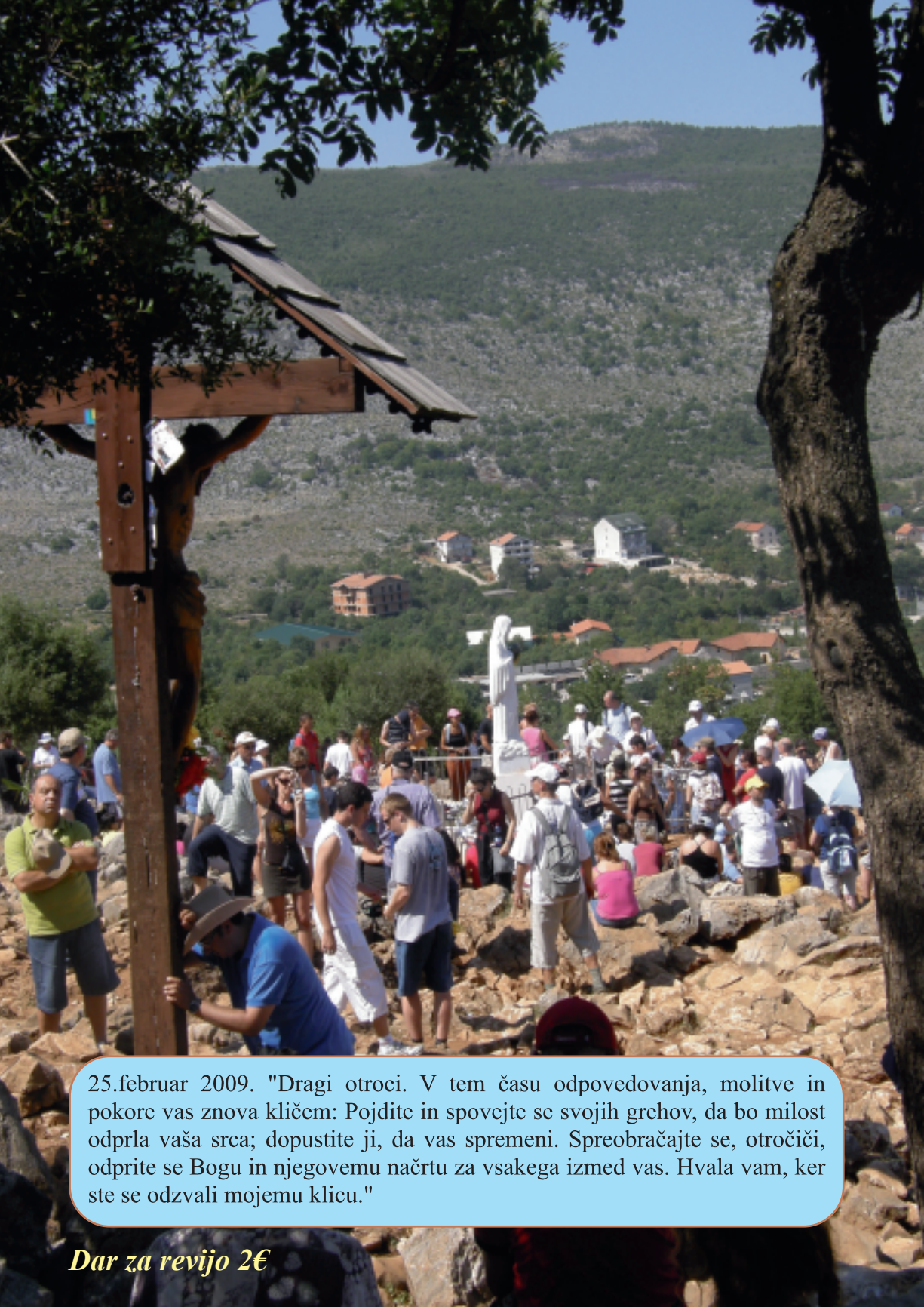
Uredništvo: Primož Krečič (odgovorni urednik), Mirjam Sterle (glavna urednica), Kornelij Vidmar, Herman Kocjančič, Petra Černivec, Klavdija Jurišič, Marta Ciraj, Frane Pavlovčič, Marinka Turina, Tanja Tršan Vodopivec. **Jezikovni pregled:** Mirjam Sterle idr. **Oblikovanje:** Herman Kocjančič. **Tisk:** Salve d. o. o., Rakovniška 6, 1000 Ljubljana.

Dar za posamezno številko/posamezni izvod: 2 €. Dar za celoletno naročnino po pošti je 15 € za Slovenijo; za države EU je 20 €; za ostali svet pa 25 €. TRR za dar iz Slovenije: SI 56 0201 3025 9455 807 s pripisom DAR ZA MIR; za dar povsod iz tujine: IBAN SI 56 0201 3025 9455 807, BIC/SWIFT: LJBASIX.

Za naročanje ali objavljanje revije kličite od 16. do 21. ure: Frane, 040/306-692, Petra 030/308-686.

Stare številke revije si lahko ogledate na spletnem naslovu:

<http://www.medjugorje.si>.

25.februar 2009. "Dragi otroci. V tem času odpovedovanja, molitve in pokore vas znova kličem: Pojdite in spovejte se svojih grehov, da bo milost odprla vaša srca; dopustite ji, da vas spremeni. Spreobračajte se, otročki, odprite se Bogu in njegovemu načrtu za vsakega izmed vas. Hvala vam, ker ste se odzvali mojemu klicu."

Dar za revijo 2€